

Publicerad 2010-07-06 01:58 av EllaMy

2010

EXISTENSMINIMUM

Kärnfamiljen

med den lila syrenhäcken.

Där barnen

blir

kärnvapen.

Jag äter

turbulens

till frukost,

spyr upp

prestationsångesten

på nypolerade skor.

Spiller klorin

på dina

fingeravtryck.

Tårarna

saltar mina sår

och

den härdade huden

har spruckit

sönder

(igen)

Jag skär tystnaden i millimetertunna skivor.

Det blir sextio stycken,

varje timme,
telefonen ringer aldrig.

Ental,

tvåtal,

SAMTAL?

Själen har
klaustrofobi

och dina andetag
är bara en del
av mig.

Vi delar samma luft,
men andas inte längre
åt varandra.

Jag är så rädd

för dig

med mig
att

JAG VILL SKRIKA!

Vill du ha en molotovcocktail, mamma?

Förlåt, vad sa du? Jag lyssnade inte.

Vill du ha en drink?

Men jag höjer aldrig rösten,
inte höras,
eller synas.

Jag leker
kurragömma
med dig,

men du är inte här.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren EllaMy med Poeter.se id #33813 innehar upphovsrätten